

עם זה אבל זאח' מותר ואפי' תימא דאפי' זאח' חסור דוקא כשטעיהם לפנינו חסור לחלם זה אחר זה אבל כשאין לפנינו מותר לחלם זה אחר זה ולפי זה ענה קושטא שנהגו בשמחות וגיל להניח על השלחן ארוז מניח' עם חלב שקדים לכל החזקות אין כאן חסור שאין מביאין אותם אלא אחר תנשילי הנשר אבל אם מביאין אותם קודם פילוק תנשילי הנשר יש לפקפק משום מר' אס אשר הרשב"א אפי' נאכל' וזאח' זין אותם שנהגו לאכול ענבי הבפן בחלב שקדים הוא חסור אם לא שנאמ' שה' לא אסר אלא דרך גיטול אחר זה ראיתי להרב בע"מ כתב בסי' זה ונהגו לעשות חלב משקדים ומניחים בה בשר עוף האיל ואינו רק מהבפן חלב בשר בהמ' אין להניח אלא חלב שקדים משום מראית העין. ע"כ וכ"כ ב"ת ח כלל ס' ג' אר"ח והביאו דבריו הנ"ח בסי' ס"ו ס"ט ונ"ח אר"ח ר"ט וכ"כ ב"ת הל"ש ובע"ז אר"ח' ולפי דבריו מנהג קושטא בשמ"ו מותר הוא כיוון דהני בשר עוף אומנם אותם שנהגו לאכול ענבי הבפן ממולאים ב"ח שקדים לכ"ע חסור לעשות כן וכן מה שרגילים במשתאו' לסדר כל המאכלים בשלחן א' ולפעמים יש בשלחן מאכלי בשר ואורז עם חלב שקדים חסור אם לא שביח שקדים אבל החלב וזאח' אפי' לאכול ענבי הבפן ממולאי בשר עם חלב שקדים מותר' דליכא משום מראית העין כיון שהשקדים אצלו וכשאנו מניח שקדים אלא החלב יש להסתפק לפי דבריו אם אחר מאכלי בשר יכו' לאכול חלב שקדים דלימא אין האיסור אלא לחלם בבת אחת או דלמא אפי' כשה' אסור ובלבד שיהיו שניהם מביאין ביחד ומשתאו' לאסור את' ראיתי ב"ת ח כלל הנו' כ"ב על הדין דאמרינן במס' כריתות דדס רגיס אעפי' שהוא מותר אם קבלו בכלי אכיל' מפמ"ה הם לא שיה' בו קשקשים כחז ויש ד"כ' ללמוד מכאן ומהר"ם לאב"ו בשר עוף בחלב שקדים א"כ הניחו מן השקדים בקערה היכיר החלב שקדים הוה משום מ"ה ולא ראיתי גיהגין בן ואין רא"ה מרש שהוא בבית ע"כ והיה ר' זיס ללמוד' כן הוא רש"ל בפ' כ"ה סי' כ"ב כתב שאכור אם לא שיניח שקדים קליפין בחוב' ובכידן להכירם ובפרט בדי עוף דהיכא למיחם טפי שלא ידמו לו' בשר עוף שרי בחלב והסכימו לזה אחר' ובני אשכנזי הנ"ח נ"ס פ"ו וצא"ש נד' כ"ב ע"ד ורמ"א נדף ש"א ע"ד וש"ך וכתב שכן הסכימו האחרונים ואף בע"ז שכתב שדבריו רמ"א נכונים דלכאחלא אם יש לו שקדים יניח גם אלא בשר עוף אלא דאם אין לו שקדים אין לאסור האכילה ומדי שלא יהיה מנהג קושטא' כנהג' רש"ל וסיעתו כ"ל דיש לחלק בין אוכלם בבת אחת לאוכל אותם בזה ח' לפי מה שאמר הרשב"א לנשל בחלב חמה מפני מר' נר' לפי זה דכ"ס דאסור לנשלם לכתחלה בשר בהמה עומא בחלב בהמה דו אפיכא והווקא ב"ת בהמה אבל בעוף רבינו אין לחזם ס"ה וכתוב בספר הלבוש דנש' חיה ועוף בחלב לא אפי' מפני מראית העין משום דמכרי' אבל ט"ז חלק עליו ופחת דנש' חיה ועוף אחי במכ"ס וכ"כ ד"א ד' ש"ז ע"ג אבל השיק' דינו של הר' בע"ה מפקפק בעט"ז ואין כאן ק"ו דלא גזיר מפני מראית העין אלא במירי דבשר לאכילה זה לחוד וזה לח' מה שאין כן בשם' בהמ' עומא עם חלב עומר' דא' מהם אינו יכו' לאכול אפי' בפני עצמו לא גזין גופני מראית העין ומ"מ כתב שאין בידו להקל במה שהחמיר דמ"ק ויורה עוד דלא אסר דמ"ה אלא במקום שאין צורך גדול אבל במקום צורך לרפואה אף שאין פסכה צדדי יש להחיר גיטול בחלב בהמה שאין איסור באכילה אלא מדרגתו וכ"ס חלב עומא או בשר עומא ע"כ וכן פסק רש"ל בפ"ה סי' ק"ב ולנשל בחלב חמה שרי לרפואה אפי' אין בו סכנה כלל ואין בו איסור כלל אלא משום מראית העין ע"כ ומה"ה דף ש"ז ע"ג וכ"כ ש"ך בזה ז' אלא שגורר הג' סכים שם נש"ך דמירי דאסור באכילה

לדפיק בני יאודה בדי עזים הוא אליבא דת"ק יש לדעת מח' דחיק' לרב לומר כן ועוד דלא היל"ל כדחתי בצמ' אלא כדחתי וז"ל כדחתי צמ' דמרבין פרה ורחל מרפיק בני יאודה בדי עזים ושם הפסיק הענין והוא הוה דבור ומ"ש נאמר לא חאלכו כל נבלה ונאמר נאותו פסוק ע"כ כו' הוא תחלת דבור אחר ואינו נקשר עם מה שלמעלה המיט' אלא הוא דבור נפרד חז' כל סו"ה ר"י הגלילי ואעפי' שנדבר' ה"י"ף לא החסירה סגרת ר"י הגלילי גם בד' י הר"ן לא הוזכר אלא שהאפרים עשו והעתיקו לשון רש"י בדברי הר"ן והתימא מהנהגות ה"י"ף שלא שת לבו לזאת ד' שטע' ד' וכתב הרמב"ם שלא אסרום וזמנים אלא נאכלה כו' כ"ב וכ"כ באו"ה כלל ל' אות ר' וכ"פ רבי' הם נס"ה וכן פסקו ה"פ והלבוש ול"ה אות ר"ט וט"ז אות א' וש"ך אות ג' וכתב שכן דעת ספר החינוך מזה ק"ג ודמ"ה ד' ש"ז ע"ג הנ"ח כתב דדעת הרמב"ם ה' בניש' והנאה אסור מר"ם וכבר דחו דבריו דמ"ה וש"ך ועיין בבאר שבע ד' כ"ב וכ"ג ור"י נגט' אות כ"ה אעפי' שפ' כ"ע דחיה ועו' אינם מן התורה קב' בלוח הנו' כל הנשר בין דבהמ' בין דחיה ועו' אסור לנשלו בחלב וכן לאכלו וחסור להעלותו על שלחן א' ד' שטע' ה"כ ישנ' מה שהקשה ע"ז כו' נ"ב ועיין בלח"מ מהדורא א' מהדורא ג' שטע' ו' ולשון רבינו אינה מכיון כ"ב כבר כתבתי צה"ה שרש"ל הביא חיבת לא ואחריו נמשכו אחרוני רבני האשכנזים והדרישה כתב דאיסור ב"ח דרפן קאי כמי אכלה בהמ' טמא' עם בשר טהור או היפכא וי"מ אליבא דר' אפי'ס והרא"ש ור"ה דס"ל דלא אמרינן חתיכה עצמה בעשית נבלה כו' אם בגי' אבל בלאר אישויס החתיכה עצמה שנאסרת חוזרת להתיר לאחר שנסהה האיסור שבו נש' שנגדו וז"כ יש כ"מ הבא דאם אחר שנחב"ל בשר זה בחלב עומא נהערב בקדירה האחרת והסמט החלב ממנו דאז החתיכ' עצמ' מותרת וכן בחלב אם נחערב בשאר תבשילין ונחבטל האיסור שנהג' כולה מותרת משא"כ אם היה נאסרת מתחלה כיון בשר בחלב הוי בעי' ס' נגד כולה והיא עצמה עומדת באיסור' לעולם אלא שגריין קש' שלא מצינו זה בשום מקום שנשר או חבב טמא' יש בו איסור בחלב דרפן ושנעש' נבילה ד"ב ע"כ גם הב"ח כתב נפקותא זו וכ"כ נפקותא אחרת לכ"ע לענין חתיכ' הראוי' להתכבד ופסק' הרמב"ם ז"ל גפ"ו דאף חתיכה הראוי' להתכבד שאינ' אסור' אלא מדרבנן אינה בטל' אם היא ראוי' להתכבד דאם אין שם איסור בחלב מדרבנן אין לו דין חתיכ' הר"ל מאחר דאין איסור אלא מחמת שקבל עעם מאיסור ושני נפקותא' הללו הביאם דמ"ה וש"ך וט"ז הרבו להקשות על זה ע"ס ז' שטע' כ"ה כתב הרשב"א בנש"ו מסיב' א' שאסור לנשל בחלב חמה מפני מראית העין כו' נ"ב ירח' דכיון דמשום מראית העין אסור אחי הפי' כמ"ד דמותר לנשל חיה ועו' עם חלב אפי' מדרבנן דהר"ף סבור שהוא חלב בהמ' אבל בס"ה שנהג' ד"ב ע"ה כתב שדעת הרשב"א כמ"ד דאסור לנשל חיה ועו' עם חלב דרבנן ואין ט"ל כן אלא כמ"ס ח' ראיתי בקושטא' נהג' עובדים להכו' אורז שנהבשל בחלב שקדים אחר תבשיל ונשמחות וגיל צוהגין להאן על השלחן אחר אכילה תבשילי בשר עם פירות ומבדנות וגם שמעתי שנוהגין לאכול ענבי הבפן והכרזו ממולאים בשר עם חלב שקדים קפוי זה מנהג פשוט לפני כמה רבנים ולא ערערן בזה ולכאורה קיה בר' שיש לאסר' מפני מראית העין כמ"ס הרשב"א ועתה נחיישנתי בדבר וראיתי שלא אם' הרשב"א מפני מראית העין אלא לנשל חלב האשה בבשר דאם היה חלב בהמה היה אסור' מאדאורייתא דדרך גיטול אסרה תורה אבל לאכיל' לא אסר כיון דאפי' בחלב בהמ' אין כאן איסור ראשוני' אלא מדרבנן לא גזיר' נחל אשכ מפני מראית העין ואפי' תימא דלחללה אסר הרשב"א בייבו דוקא לאכלם זה